

Motion till riksdagen

1989/90:Sk338

av Rosa Östh (c)

Skogsvårdsavgiftens avveckling

Skogsvårdsavgiften är en straffskatt på en god skogsvård och måste snarast avvecklas.

Skogsbruket utgör underlag för ca 50 % av Sveriges nettoexport och är således av avgörande betydelse för vår handelsbalans. Det är därför av stort allmänt intresse att skogsbruket ges förutsättningar att förbli en framgångsrik och för landet betydande näring.

Beräkningar gjorda vid Sveriges Lantbruksuniversitet visar att lönsamheten i dagens skogsbruk – före skogsvårdsavgift och skatter – är så låg att den nätt och jämnt kan bära de skogsodlings- och skogsvårdskostnader som skogsvårdslagen kräver.

Skogsvårdsavgiften var till en början en tämligen blygsam avgift, som stod i rimlig relation till de bidrag, som kunde komma skogsägaren till del. Den har emellertid allt mer utvecklats till en djupt orättvis och betungande skatt. Uttaget av avgiften har under en femtonårsperiod ökat från 0,9 promille till 8 promille. Ingen annan skatt kommer i närheten av en sådan höjning. Det är dessutom oförsvarbart att ju bättre skogsägaren vårdat sin skog desto högre blir skatten.

Användningen av skogsvårdsavgiften har också förändrats. Från att tidigare i huvudsak gått tillbaka som bidrag till skogsbruket används nu den allra största delen till rent regionalpolitiska åtgärder. Tillgängliga uppgifter visar att endast 30 milj. kr. av totalt 450 milj. kr numera används för sådana ändamål som kan sägas vara till nytta för skogsbruket som sådant.

I samband med reformeringen av skattesystemet är det ett rimligt krav att skogsvårdsavgiften avvecklas.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen beslutar att skogsvårdsavgiften upphör från den 1 juli 1990.

Stockholm den 19 januari 1990

Rosa Östh (c)